

[Schmidt.]

holde dem levende, og det er vel ikke udelukket, at de kan vælkes; der er meget, der tyder paa, at nogle i det mindste bygnder at vaagne. Jeg vil straks berolige: Jeg ønsker paa ingen Maade, at dette danske Sindelag, der vaagnede den Gang, skulde forsvinde igen. Det er min Linie absolut, den rene, jeg ønsker ikke at erobre. For Resten staar det jo i Samklang med det, der til min Glæde i Gaar blev sagt af Tysklands Fører: man ønsker ikke at germanisere. Jeg har aldrig ønsket det og aldrig gjort det; jeg har ikke gjort det i en Tid, da man vel var tilbøjelig til at gøre det. Jeg ønsker altsaa ikke, at der forandres noget i den Retning. Men jeg kunde tænke mig, og jeg kan ikke nægte, at jeg ønsker, at man en Gang maa se roligere paa det Spørgsmaal, om det var klogt og hensigtsmæssigt at ordne hele dette Spørgsmaal ved Grænse- dragning og ikke paa andre Maader, paa de Maader, som jeg her har prøvet kort at tegne.

Hvad Danmark vil gøre for at sikre sig mod irregulære Overfald, interesserer jeg mig ikke for, slet ikke, fordi jeg paa ingen Maade tror paa, at sligt vil ske. Hvad det ærede Medlem Hr. Holstein har sagt om, at den tyske Befolkning er paa bedste Vej til at blive en militært skolet Befolkning; strider mod alle Kendsgerninger. Enhver ved, at Tyskland hverken har Angrebsvaaben og ej heller Luftstyrker og altsaa ingen Mulighed har for at skole sit Folk militært, det vil sige i Brugen af disse afgørende Vaaben. Jeg synes, det er lidt uforvarligt at male Billeder af Forholdene, som er rene Fantasibilleder.

Det ærede Medlem Hr. Holstein savner en beroligende Erklæring fra den tyske Regerings Side. Jeg mener, der er mere end een Gang sagt, at man ikke tænker paa at bruge Magt — som man jo heller ikke har —, og at man ønsker Forstaaelse med de nordiske Stater. Det, som det ærede Medlem Hr. Holstein savnede, havde det ærede Medlem Hr. A. Svensson alligevel set og forstaaet og beroliget sig ved. Jeg mener ogsaa, man kender meget lidt til den tyske Nationalsocialisme, naar man ikke tror paa det ærlige i disse Erklæringer, omend skönt jeg jo kan forstaa, at man her staar en lille Smule vaklende, fordi det ikke kan nægtes, at de Udtalelser, der er faldet fra den Side, var lidt anderledes i Overgangstiden. Sysler man imidlertid som det ærede Medlem Hr. Holstein med Tanken om at forbyde den slesvigske Vælgerforening, saa mener jeg, man hverken har Hjemmel der-

til, ej heller vil gøre klogt deri. Disse Tanker gaar, naar det skal være Forslag, der skal praktiseres, langt ud over, hvad man nogen Sinde fra tysk Side har overvejet i forrige Tider. Og det vilde heller ikke være vanskeligt at male lignende Billeder af den danske Agitation som det, det ærede Medlem Hr. Holstein mente at kunne tegne af vor. Jeg mener, det ærede Medlem Hr. Holstein lader sig alt for stærkt lede af Fantasier og er inde paa Forslag, der helst skulde høre Fortiden til. Jeg skal ikke følge disse Billeder, som blev malet, fordi jeg absolut nægter, at de svarer til Virkeligheden, helt i Modsætning til det, det ærede Medlem Hr. A. Svensson sagde.

I det økonomiske har det ærede Medlem Hr. Holstein givet en Del Forslag, som jeg godt kan give Tilslutning, men jeg ser rigtignok anderledes paa Lorentz Christensens Manifest. Det hviler paa et godt Grundlag, og Kravene holder jeg for berettigede. Man kan maaske være af den Mening, at de ikke kan opfyldes, men saa maa man vise en anden Vej. Jeg betvivler, at det ærede Medlem Hr. Holsteins Forslag i den Retning slaar til, men de er alligevel takværdige.

Jeg er ogsaa glad ved, at det ærede Medlem Hr. A. Svensson atter har optaget Henvendelsen til Regeringen om at faa en Undersøgelse gennemført, der virkelig kan gaa til Bunds, og derefter indrette de Forslag, som man maa gøre for at hæve den Nød, som jo er til Stede i allerhøjeste Grad.

Jeg vil gerne understrege til Slut, hvad det ærede Medlem Hr. A. Svensson sagde om Krigsinvaliderne. Det er en Kendsgerning, at Krigsinvaliderne ved Behandlingen af deres Sager ikke føler sig fuldt forstaaet; de vilde selvfølgelig blive bedst forstaaet af dem, der har delt Krigens Lidelser med dem, og derfor er det Forslag, at en slesvigsk Læge, der har været med, skulde være raadgivende der, meget fornuftigt og rigtigt. Jeg kender et Tilfælde — for ogsaa at nævne Eksempler —, hvor en Enke, der søgte Rente, ikke fik den, fordi det ikke med Bestemthed kunde eftervises, at Mandens Død var en Følge af hans Krigslidelser; men helse Kommunen, som kendte ham før og havde set ham, da han kom tilbage fra Krigen, vilde bevidne, at andet slet ikke var tænkeligt, og der var mange andre Udsagn, der talte for det, saa jo den allerstørste Sandsynlighed absolut var givet. Ud fra disse Erfaringer, som man har gjort, er det et gammelt Krav, at man faar Lov til at bringe sine Sager frem for en offentlig Domstol. Nu staar der i den tysk-danske Traktat, hvorved Forholdene blev ordnet efter Græn-